

FOLKETINGETS
OMBUDSMAND

FOB 2024-29

**Styrelse kunne
undlade at partshøre
over oplysninger om
identiteten på en elev
og hans far på grund af
risiko for repressalier**

Resumé

19. december 2024

En advokat klagede over en afgørelse fra Styrelsen for Undervisning og Kvalitet om bortvisning af en elev fra en gymnasiekostskole. Bortvisningen skete på baggrund af bl.a. oplysninger, som institutionen havde modtaget fra en far til en anden elev på institutionen.

Forvaltningsret

1133.2

1134.3

Hverken institutionen eller styrelsen havde i forbindelse med bortvisnings- og klagesagen gjort den bortviste elev bekendt med identiteten på faren eller hans søn eller med oplysninger, der ville kunne have gjort ham bekendt hermed. De havde i den forbindelse henvist til risikoen for repressalier.

Ombudsmanden afgrænsede sin undersøgelse til styrelsens vurdering af, om den bortviste elev skulle have været partshørt over de oplysninger i sagen, der ville kunne have gjort ham bekendt med identiteten på den anden elev, herunder oplysninger om identiteten på elevens far, som havde indberettet de belastende oplysninger. Efter at risikoen for repressalier i fortrolig form var blevet konkretiseret for ombudsmanden under hans behandling af sagen, havde ombudsmanden ikke grundlag for at tilsidesætte styrelsens vurdering af, at der forelå en konkret risiko for repressalier i forhold til den elev, hvis far foretog indberetningen til institutionen.

Vurderingen af karakteren og vægten af denne risiko måtte foretages under inddragelse af oplysninger i sagen om bl.a. elevkulturen på institutionen. Henset til disse oplysninger, og til, at der var tale om en kostskole, hvor mindreårige og ganske unge elever bor uden deres forældre og dermed kan være i en ganske udsat situation, mente ombudsmanden samlet set, at risikoen for repressalier måtte anses at have en sådan karakter og vægt, at der forelå afgørende hensyn til beskyttelse af den omhandlede elev. Hertil kom i øvrigt den offentlige interesse i at sikre et godt undervisningsmiljø, der forelå i den aktuelle sag.

Ombudsmanden havde derfor samlet set ikke grundlag for at tilsidesætte resultatet af styrelsens vurdering, hvorefter styrelsen kunne undlade partshøring over de pågældende oplysninger.

(Sag nr. 24/03810)

I det følgende gengives ombudsmandens udtalelse om sagen:

Ombudsmandens udtalelse

1. Baggrund

1.1. Din klients sag

Du har senest den (dato) på vegne af din klient klaget til mig over Styrelsen for Undervisning og Kvalitets afgørelse af (dato). Ved afgørelsen stadfæstede styrelsen institutionen A's bortvisning (udskrivning) af (dato) af din klient, som på daværende tidspunkt gik i 3. g.

Bortvisningen skete på baggrund af bl.a. oplysninger, som institutionen havde modtaget efter et arrangement i (måned) (årstal) fra en far til en anden elev på institutionen, der gik i 2. g. Oplysningerne blev formidlet til institutionens ledelse under telefonsamtaler, skriftligt og på møder med den pågældende far og (ved én lejlighed) sønnen.

Ifølge faren, der havde modtaget oplysningerne fra sin søn og en anden elev på samme årgang, havde nogle 3. g-elever udvalgt flere yngre elever, herunder sønnen, til at være "tjenere" eller "slaver", der skulle servicere og stå til rådighed for 3. g-eleverne under arrangementet. Det skulle ske f.eks. ved at skaffe øl til de ældre elever i forbindelse med arrangementet. Jeg forstår, at i hvert fald nogle af 3. g-eleverne ifølge faren udsatte flere af de yngre elever for voldelig og krænkende adfærd. Jeg forstår også, at det er institutionens opfattelse, at de yngre elevers forpligtelser blev håndhævet gennem en sådan adfærd.

Faren ønskede at være anonym, og efter forslag fra institutionens ledelse indgav han derfor den (dato) en skriftlig indberetning til institutionens whistleblowerordning, hvori din klient var nævnt som én af de 3. g-elever, der havde deltaget i den nævnte form for afstraffelser. Af farens oplysninger, herunder indberetningen, fremgik det, at ønsket om anonymitet var begrundet i risikoen for repressalier i form af bl.a., at sønnen ville blive socialt udstødt på institutionen.

I en sms af (dato) til faren gav institutionens rektor udtryk for bekymring for den pågældendes søn, der ifølge hende var under et for stort pres. Rektoren opfordrede faren til at tage sønnen med hjem, indtil der var faldet ro på. Sønnen var imidlertid ifølge en sms af (dato) fra faren til rektor ikke utryg og ønskede ikke at tage hjem.

Under et møde den (dato) oplyste sønnen, at han følte sig tryk, men var bekymret for, om det kom frem, at det var hans familie, der havde indberettet sagen til institutionens whistleblowerordning.

Hverken institutionen eller styrelsen har i forbindelse med bortvisnings- og klagesagen gjort din klient bekendt med identiteten på faren eller hans søn eller med oplysninger, der ville kunne have gjort ham bekendt hermed. De har i den forbindelse henvist til risikoen for repressalier.

Ud over oplysningerne fra faren og sønnen er det også indgået i grundlaget for bortvisningen, at en lærer på institutionen har oplyst, at vedkommende på dagen for arrangementet i (måned) (årstal) hørte din klient sige, at en yngre elev, der ikke ville hente øl til ham, skulle have "så mange slag" eller "så mange tæsk". Læreren betingede sin henvendelse til institutionens ledelse af anonymitet under henvisning til frygt for repressalier.

Desuden har en anden lærer oplyst at have overhørt din klient sige, at "hvis der er én, der knækker, så ryger alle ned". Læreren havde en klar formodning om, at din klient talte om "en sammensværgelse af drenge".

Din klient blev gjort bekendt med de pågældende læreres identitet under styrelsens behandling af klagesagen.

Institutionen afholdt herudover samtaler med din klient og flere andre elever. Institutionen konstaterede, at der var en yderst begrænset vilje til at udtale sig, hvilket institutionen så som et udtryk for en tavshedskultur.

Endelig er det indgået i grundlaget for styrelsens afgørelse om bortvisning, at din klient har oplyst, at han har ladet sig servicere af yngre elever ved arrangementet i (måned) (årstal). De yngre elever deltog dog ifølge din klient frivilligt. Din klient afviser at have mobbet eller krænket yngre elever og at have fremsat en trussel om vold. Han kan heller ikke genkende at skulle have fremsat udtalelser, som skulle være udtryk for deltagelse i en sammensværgelse.

I sin afgørelse af (dato) har styrelsen henvist til, at der i forbindelse med tilsyn på institutionen var afdækket en kultur, der var præget af mobning, voldsomme handlinger og krænkende adfærd, ofte baseret på forestillingen om et hierarki mellem eleverne, hvor ældre elever oplever at have særlige privilegier i forhold til de yngre, og en kultur præget af tavshed.

Styrelsen har i sin afgørelse samtidig konstateret, at de tilkendegivelser, som din klient er overhørt at give udtryk for, kan være overordentlig skadelige i et skolemiljø og understøtter en usund kultur.

Styrelsen har i afgørelsen vurderet, at oplysningerne fra faren var meget troværdige.

Styrelsen fandt ikke grundlag for at tilsidesætte institutionens vurdering af, at din klient var indgået i den omtalte gruppe af 3. g-elever, hvoraf flere foretog krænkende og voldelige handlinger.

Styrelsen fandt heller ikke grundlag for at underkende den lokale vurdering fra institutionens ledelse af, at din klient havde været med til at opretholde en tavshedskultur på institutionen, og at han ved at indgå i den omtalte gruppe og ved ifølge farens oplysninger at have deltaget i aktiviteter, der havde givet elever i 3. g særlige privilegier på bekostning af andre elever på institutionen, havde gjort sig skyldig i et særlig alvorligt brud på institutionens studie- og ordensregler.

Styrelsen lagde herved vægt på institutionens oplysninger om, at der var tale om aktiviteter, der blev håndhævet ved voldelige og krænkende handlinger.

Jeg forstår, at der også er andre elever, der er blevet bortvist af institutionen på baggrund af arrangementet i (måned) (årstal).

1.2. Styrelsen for Undervisning og Kvalitets afgørelse af (dato) i tilsynssagen vedrørende institutionen A

I Styrelsen for Undervisning og Kvalitets afgørelse af (dato) om bortvisning af din klient har styrelsen henvist til sin afgørelse af (dato), hvori styrelsen har meddelt institutionen A en række påbud.

Institutionen har fået påbud om at sikre bl.a., at der ikke forekommer eller re-etableres traditioner og aktiviteter, der giver elever i 3. g særlige privilegier på bekostning af andre elever på institutionen, og om fortsat at have skærpet opmærksomhed i forhold til at komme en mulig tavshedskultur blandt elever på institutionen til livs (påbud A).

Institutionen har endvidere fået påbud om, at institutionens studie- og ordensregler skal håndhæves konsekvent, ensartet og gennemsigtigt. Afgørelser om eventuelle sanktioner skal træffes i overensstemmelse med almindelige demokratiske principper om saglighed, ligebehandling og proportionalitet, og det skal fortsat sikres, at elever har kendskab til institutionens studie- og ordensregler, herunder sanktioner ved f.eks. krænkende adfærd (påbud D).

Påbuddene er begrundet i dels manglende overholdelse af frihed og folkestyre-kravet i bl.a. § 1 a i lov om private institutioner for gymnasiale uddannelser (nu lovbekendtgørelse nr. 1087 af 16. august 2023), dels utilstrækkelig håndhævelse af regler, der er fastsat i medfør af bekendtgørelse nr. 1338 af

9. december 2019 om studie- og ordensregler mv. i de gymnasiale uddannelser.

Det fremgår af styrelsens afgørelse af (dato), at der på baggrund af en række alvorlige og grove episoder, der har fundet sted på institutionen, er en alvorlig bekymring for elevkulturen og elevtrivlsen. Det drejer sig om bl.a. grov mobning, voldsomme handlinger og krænkende adfærd eleverne imellem. Desuden er der i påbuddet gengivet oplysninger fra en tidligere rektor om, at elevkulturen var præget af, at hele skoleåret i 3. g var fyldt med traditioner, at eleverne i 3. g har særlige roller og privilegier, og at deres opførelse på den måde var kultursættende for institutionen.

Det er styrelsens vurdering, at episoderne samlet set er udtryk for en elevadfærd og -kultur, som for nogle elever bærer præg af manglende respekt for ligeværd mellem alle elever. Det er endvidere anført i påbuddet, at elevkulturen i nogen grad bærer præg af en tavshedskultur blandt institutionens kostelever, hvor elever ikke tør opsøge de voksne for at få hjælp, af frygt for hvilke sociale konsekvenser det vil kunne få at sige fra. Oplysningen om en tavshedskultur er ifølge styrelsens svar til dig af (dato) blevet bekræftet af skoleledelsen.

Samtidig med påbuddene har styrelsen truffet afgørelse om at pålægge institutionen at tilbagebetale (et tocifret millionbeløb) af det tidligere modtagne statstilskud efter bl.a. § 25, stk. 1, i lov om private institutioner for gymnasiale uddannelser.

Styrelsen har også i forhold til tilbagebetalingskravet henvist til manglende overholdelse af frihed og folkestyre-kravet.

Den (dato) udtog A stævning mod Styrelsen for Undervisning og Kvalitet.

Institutionen har i stævningen nedlagt påstand om, at styrelsens afgørelse af (dato) i tilsynssagen er ugyldig for så vidt angår tilbagebetalingskravet.

Det fremgår af stævningen, at de faktuelle forhold, der er beskrevet i tilsyns-afgørelsen, kan lægges til grund, og at stævningen ikke vedrører påbuddene i tilsynsafgørelsen.

Et hovedanbringende i stævningen angår spørgsmålet om, hvorvidt de faktuelle forhold udgør en overtrædelse af frihed og folkestyre-kravet, der som angivet indgår i grundlaget for både tilbagebetalingskravet og påbuddene.

...

2. Afgrænsning af min undersøgelse

Jeg har besluttet at afgrænse min undersøgelse til Styrelsen for Undervisning og Kvalitets vurdering af, om din klient skulle have været partshørt over de oplysninger i sagen, der ville kunne have gjort ham bekendt med identiteten på den elev, hvis far havde indberettet belastende oplysninger til institutionen om din klient, herunder oplysninger om identiteten på den pågældendes far.

Jeg henviser til § 16, stk. 1, i lov om Folketingets Ombudsmand (lovbekendtgørelse nr. 349 af 22. marts 2013). Det fremgår af denne bestemmelse, at ombudsmanden afgør, om en klage giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse.

Det er indgået i min vurdering, at jeg efter at have gennemgået dine klager af (datoer), Styrelsen for Undervisning og Kvalitets udtalelse af (dato), sagens akter samt dit partshørings svar af (dato) ikke mener, at en nærmere ombudsmandsundersøgelse – inden for de rammer, der gælder for en sådan undersøgelse, og i lyset af det, som jeg har anført under pkt. 6 nedenfor om partshøring – i sidste ende vil kunne hjælpe din klient til et andet materielt resultat i sagen.

Baggrunden herfor er bl.a., at sagen indeholder bevisspørgsmål, f.eks. om troværdigheden af de oplysninger, som faren til eleven i 2. g er kommet med under telefonsamtaler og på møder. Jeg henviser til pkt. 1.1 ovenfor. Der er således uenighed om, hvorvidt din klient – som anført af ham – ved arrangementet i (måned) (årstal) er blevet serviceret af yngre elever, der frivilligt har gjort det, eller om der, som styrelsen og institutionen har lagt til grund, er tale om en forpligtelse, der blev håndhævet ved voldelig og krænkende adfærd. Jeg forstår desuden, at der i et vist omfang er uenighed om, hvorvidt din klient har udtalt sig, som to lærere har oplyst.

Som anført i ombudsmandens brev til dig af (dato) er ombudsmanden ikke egnet til at afklare sådanne bevisspørgsmål, fordi ombudsmanden normalt ikke har mulighed for at afhøre vidner i en sag, men behandler klager på et skriftligt grundlag.

Hertil kommer, at Styrelsen for Undervisning og Kvalitet som nævnt har inddraget de påbud, der er omtalt under pkt. 1.2 ovenfor, i grundlaget for sin afgørelse af (dato) i din klients sag. Jeg må således forstå, at håndhævelsen af institutionens studie- og ordensregler i din klients sag er sket i lyset af påbudene. Disse påbud er givet bl.a. som følge af styrelsens vurdering af, at institutionen ikke overholder frihed og folkestyre-kravet, hvilket samtidig er grundlaget for det tilbagebetalingskrav, der er under behandling ved domstolene.

Ombudsmanden kan ikke behandle klager over domstolene (ombudsmandslovens § 7, stk. 2). Derfor behandler jeg efter praksis heller ikke sager eller spørgsmål, som er under behandling ved domstolene, eller som har en nær sammenhæng med forhold, som indgår i en sag ved domstolene.

3. Retsgrundlag

3.1. Sagsbehandlingsregler i sager om bortvisning fra gymnasiale uddannelser

Det følger af § 8, nr. 1, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 1338 af 9. december 2019 om studie- og ordensregler mv. i de gymnasiale uddannelser, at når en institution træffer en afgørelse om bortvisning i medfør af institutionens studie- og ordensregler, gælder bestemmelserne i forvaltningsloven, herunder bestemmelserne om partshøring, uanset at institutionen ikke er en del af den offentlige forvaltning.

Forvaltningsloven (lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 655 af 11. juni 2024 om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen og forvaltningsloven) tillægger parter i afgørelsessager en række rettigheder med henblik på at kunne varetage deres interesser i en sag, herunder retten til at blive partshørt og retten til partsaktindsigt.

3.2. Partshøring

Forvaltningslovens § 19, stk. 1, har følgende ordlyd:

”§ 19. Kan en part ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne eller vurderingerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne eller vurderingerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.”

Et eksempel på en oplysning, der vedrører sagens faktiske omstændigheder i henhold til bestemmelsen i forvaltningslovens § 19, stk. 1, og som derfor kan være omfattet af partshøringspligten, er identiteten på personer, der giver oplysninger til en sag. Jeg henviser til sagerne [FOB 1999.472](#) og [FOB 2003.644](#) (på ombudsmandens hjemmeside).

Endvidere indeholder forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 4, følgende bestemmelse:

”Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis

...

4) parten ikke har ret til aktindsigt efter reglerne i kapitel 4 med hensyn til de pågældende oplysninger.”

3.3. Partsaktindsigt

3.3.1. Generelt om forvaltningslovens § 15 b, nr. 5, mv.

Forvaltningslovens kapitel 4 om partens aktindsigt indeholder bl.a. i § 15 b, nr. 5, følgende bestemmelse om undtagelse af oplysninger:

”§ 15 b. Retten til aktindsigt kan begrænses, i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til

...

5) private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.”

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at den er indsat som en parallel til § 33, nr. 5, i offentlighedsloven (den såkaldte generalklausul). Den har til formål bl.a. at videreføre tidligere gældende ret om, hvilke hensyn der kan begrunde, at oplysninger undtages fra partsaktindsigt efter forvaltningsloven.

Efter bestemmelsen i § 15 b, nr. 5, skal der foretages en konkret vurdering af på den ene side partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv og på den anden side eventuelle afgørende modhensyn til enten den pågældende selv eller private eller offentlige interesser. En myndighed kan således ikke nægte parten aktindsigt ud fra mere generelle overvejelser om skadevirkningerne ved at give aktindsigt med hensyn til oplysninger af en bestemt karakter.

For at oplysninger omfattet af § 15 b, nr. 5, kan undtages fra partens ret til aktindsigt skal *afgørende* hensyn til de interesser, der er opregnet i bestemmelsen, tale imod udleveringen af oplysningerne til parten. Der kan således kun undtages oplysninger fra aktindsigt efter § 15 b, nr. 5, hvis der er en *nærliggende* fare for, at privates eller det offentlige interesser vil lide skade af væsentlig betydning, hvis begæringen imødekommes.

Jeg henviser til lovforslag nr. L 145 af 7. februar 2013 om ændring af forvaltningsloven og retsplejeloven, bemærkningerne til lovforslagets § 15 b, s. 38,

og lovforslag nr. L 4 af 2. oktober 1985 om forslag til forvaltningslov, bemærkningerne til lovforslagets § 15, sp. 140. Lovforslagene kan læses på Folketingstidende.dk, samling 2012-13, tillæg A, og samling 1985-86, tillæg A.

Jeg henviser endvidere til Niels Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer, 2. udgave (2021), s. 484 ff., Karsten Revsbech mfl., Forvaltningsret – Sagsbehandling, 8. udgave (2019), s. 235 ff., Sten Bønsing, Almindelig forvaltningsret, 5. udgave (2023), s. 223 ff., og Steen Rønsholdt, Forvaltningsret – Retssikkerhed, Proces, Sagsbehandling, 6. udgave (2023), s. 447 ff.

3.3.2. Særligt om anvendelsen af forvaltningslovens § 15 b, nr. 5, til at beskytte anmeldere mfl. mod risiko for repressalier

En risiko for repressalier i form af f.eks. trusler og chikane mv. kan efter omstændighederne medføre, at der er grundlag for, at en myndighed ved meddelelse af aktindsigt undtager oplysninger, f.eks. om identiteten på den eller dem, der har givet oplysninger til myndigheden, fra retten til aktindsigt efter bestemmelsen i forvaltningslovens § 15 b, nr. 5.

Det er ikke i sig selv et tilstrækkeligt grundlag for at undtage de pågældende oplysninger, at f.eks. en anmelder har udtalt, at den pågældende frygter at blive mødt med en eller anden form for repressalier. Det må belyses, hvilke former for repressalier der er tale om, og hvilket grundlag frygten hviler på, for at det kan vurderes, om der er afgørende hensyn til private interesser, der taler imod udleveringen af oplysningerne til parten. Det kan derfor være nødvendigt – i medfør af undersøgelsesprincippet – bl.a. at indhente udtalelser herom fra den person, som kan have behov for anonymitet, inden det vurderes, om der er grundlag for at undtage de pågældende oplysninger.

En myndighed kan ikke på forhånd love en bestemt person anonymitet, men ønsker om anonymitet vil kunne indgå i den afvejning, som myndigheden skal foretage af de modstående hensyn til henholdsvis anmelderen og parten efter forvaltningslovens § 15 b, nr. 5.

Jeg henviser til Niels Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer, 2. udgave (2021), s. 498 f., Karsten Revsbech mfl., Forvaltningsret – Sagsbehandling, 8. udgave (2019), s. 237, og Steen Rønsholdt, Forvaltningsret – Retssikkerhed, Proces, Sagsbehandling, 6. udgave (2023), s. 449.

Jeg henviser også til sagerne [FOB 2005.317](#), [FOB 2006.178](#) og [FOB 2011 20-10](#) (på ombudsmandens hjemmeside).

I den sidstnævnte sag udtalte ombudsmanden, at det generelt må anses for væsentligt for en part at vide, hvorfra oplysninger, der indgår i en sag, stammer, så parten kan varetage sine interesser.

4. Dine bemærkninger

Du har anført, at vurderingen af beskyldningerne mod din klient i vid udstrækning beror på en troværdighedsvurdering af de personer, der er kommet med oplysninger i sagen, og at det derfor er afgørende for din klients mulighed for at tilbagevise de belastende oplysninger, at han gøres bekendt med de pågældendes identitet.

Du mener, at betingelserne for at undtage oplysninger om identiteten på den pågældende forælder og elev fra aktindsigt og partshøring ikke var opfyldt under de foreliggende omstændigheder. Du har i den forbindelse anført bl.a., at styrelsen ikke har vurderet, hvorvidt der foreligger en specifik risiko for repressalier fra din klients side i forhold til vedkommende elev.

5. Styrelsen for Undervisning og Kvalitets bemærkninger

Styrelsen fandt ved sin afgørelse af (dato), at anonymiseringen i forhold til den forælder, der havde indberettet oplysninger om din klient, og hans søn i den konkrete situation havde været både relevant og tilladelig. Din klient skulle således efter styrelsens opfattelse ikke partshøres over disse oplysninger.

Styrelsen anså det for forventeligt, at elever på institutionen, der fremkom med inkriminerende udsagn om andre elever, generelt kunne have grund til at frygte repressalier i form af social udstødelse – ikke alene fra andre elever, men også fra deres familier og venner – men potentielt også i form af voldelig eller anden krænkende adfærd. Styrelsen henviste herved til den kultur på institutionen, som var blevet afdækket i forbindelse med styrelsens tilsynssag, og som institutionens ledelse var forpligtet til at imødegå (jf. herom pkt. 1.2 ovenfor). Tilsvarende gjaldt, når en elevs forældre videregav sådanne udsagn.

Styrelsen skrev i afgørelsen, at den – uden at forholde sig til den ”specifikke risiko for repressalier fra (din klient) og (din klients families) side” – fandt, at den generelle grund til frygt også måtte skulle tillægges vægt i den konkrete sag på det aktuelle tidspunkt. Hensynet til, at din klient kunne varetage sine interesser, var efter styrelsens opfattelse ikke blevet afgørende forringet af den anonymisering, der var foretaget med henblik på varetagelse af de modstående hensyn.

Styrelsen har i sine uddybende svar til dig af (dato) anført, at styrelsen har foretaget en konkret afvejning af på den ene side hensynet til din klient og dennes muligheder for at varetage sine interesser som part i klagesagen, og på

den anden side hensynet til bl.a. den forælder, der havde indberettet oplysninger om din klient, og hans søn. Styrelsen har henvist til, at der i lyset af styrelsens tilsynssag (jf. herom pkt. 1.2 ovenfor) foreligger alvorlige omstændigheder på institutionen, som skal tages i betragtning i den konkrete sag. Styrelsen har desuden peget på, at der er tale om skoleelever, som er mindreårige eller ganske unge, og som bor uden deres forældre på en kostskole. De befinder sig potentielt i en ganske udsat situation, hvilket styrelsen har tillagt særlig betydning.

Styrelsen har i sin udtalelse af (dato) oplyst, at den på ny har vurderet spørgsmålet om anonymisering.

Styrelsen har i den forbindelse henholdt sig til sine svar til dig af (datoer). Styrelsen har desuden anført, at det i styrelsens afvejning i din klients sag har været afgørende, at der var risiko for chikane og mobning mod den pågældende elev på institutionen, som følge af at han og faren havde afgivet oplysninger om din klient. Der var tale om en særlig og konkret risiko for repressalier. Styrelsen har i den forbindelse henvist til den tavshedskultur på institutionen, som styrelsen selv havde konstateret i sit tilsyn (jf. herom pkt. 1.2 ovenfor), og som institutionen efterfølgende har bekræftet. Styrelsen har desuden henvist til de oplysninger, der er fremsendt til ombudsmanden i fortrolig form som et bilag til styrelsens udtalelse, og som angår risikoen for repressalier i sagen.

Derudover har styrelsen henvist til hensynet til at sikre et godt undervisningsmiljø, hvilket ifølge styrelsen fordrer bl.a., at elever ikke holder sig tilbage fra at tale åbent om uhensigtsmæssige forhold på institutionen, herunder mobning, chikane og krænkelser mellem elever. Det gælder ifølge styrelsen særligt i lyset af den nævnte tavshedskultur.

Endelig har det været afgørende for styrelsens vurdering af spørgsmålet om anonymisering, at der har været tale om en bortvisningssag og ikke en sag, hvorved din klient har mistet sit levebrød e.l.

6. Min vurdering

Oplysningen om identiteten på den omhandlede elev og hans far, der afgav belastende oplysninger om din klient til institutionen, er som anført under pkt. 3.2 ovenfor en oplysning, der vedrører bortvisningssagens faktiske omstændigheder.

I din klients bortvisningssag er der foretaget en troværdighedsvurdering af de oplysninger, som de pågældende afgav, og oplysningerne indgår som et væsentligt element i grundlaget for beslutningen om bortvisning af din klient. Samtidig må jeg forstå, at din klient ikke var bekendt med deres identitet.

Din klient skulle derfor efter forvaltningslovens § 19, stk. 1, som udgangspunkt partshøres over oplysningerne, inden der blev truffet afgørelse i bortvisningssagen. Det gælder dog ikke, hvis din klient ikke havde ret til aktindsigt i de pågældende oplysninger efter reglerne i forvaltningslovens kapitel 4. Det følger af forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 4.

Styrelsen har oplyst, at den har foretaget en konkret afvejning efter forvaltningslovens § 15 b, nr. 5, af på den ene side hensynet til din klients mulighed for at varetage sine interesser i bortvisningssagen og på den anden side hensynet til beskyttelsen af den omhandlede elev og til at sikre et godt undervisningsmiljø. Styrelsen har på den baggrund vurderet, at din klient ikke skulle partshøres over de oplysninger i sagen, der ville kunne have gjort ham bekendt med elevens (og dennes fars) identitet.

Samlet set mener jeg ikke, at jeg har grundlag for at tilsidesætte resultatet af styrelsens afvejning.

Efter min opfattelse må det i den forbindelse på den ene side anses for at være af væsentlig betydning for din klients mulighed for at kunne varetage sine interesser i bortvisningssagen, at han får oplysning om, hvem der har afgivet belastende oplysninger om ham.

Det skyldes, at der i din klients bortvisningssag som nævnt bl.a. skulle foretages en troværdighedsvurdering af de oplysninger, som de pågældende er kommet med, og at oplysningerne fra dem indgår som et væsentligt element i grundlaget for beslutningen om bortvisning af din klient.

Det er desuden indgået i min vurdering, at en afgørelse om bortvisning af en elev fra en institution er den mest indgribende sanktion, som en institution kan anvende over for en elev efter bekendtgørelse nr. 1338 af 9. december 2019 om studie- og ordensregler mv. i de gymnasiale uddannelser, og i sig selv er ganske indgribende. Jeg henviser til sagen [FOB 2015-3](#) (på ombudsmandens hjemmeside).

Din klients interesse i at kunne få kendskab til de omhandlede oplysninger af hensyn til varetagelse af sit tarv i bortvisningssagen skal imidlertid – på den anden side – efter forvaltningslovens § 15 b, nr. 5, afvejes over for private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Det drejer sig dels om den pågældende elevs private interesse i, at din klient (og andre via din klient, f.eks. andre elever, som ligeledes er blevet bortvist i forbindelse med forløbet) ikke gøres bekendt med identiteten på den pågældende elev (og hans far) på baggrund af en risiko for repressalier, dels den offentlige interesse i at sikre et sundt undervisningsmiljø, jf. pkt. 5 ovenfor.

Efter det, der er oplyst i sagen, herunder det, der er anført i pkt. 1.1, 1.2 og 5 ovenfor, og det, som styrelsen i fortrolig form har anført i forbindelse med sin udtalelse til mig, hvor risikoen for repressalier er blevet konkretiseret, har jeg ikke grundlag for at tilsidesætte styrelsens vurdering af, at der i sagen forelå en konkret risiko for repressalier i forhold til den elev, hvis far foretog indberetningen til institutionen, og som har afgivet oplysninger til sagen.

Vurderingen af karakteren og vægten af denne risiko må foretages under inddragelse af de oplysninger, der er nævnt under pkt. 1.1, 1.2 og 5 ovenfor om bl.a. elevkulturen på institutionen, som jeg forstår, at Styrelsen for Undervisning og Kvalitet og institutionen er enige om, og som ikke er bestridt i den retssag, der er omtalt under pkt. 1.2 ovenfor.

Det drejer sig om oplysninger om bl.a. grov mobning, voldsomme handlinger og krænkende adfærd eleverne imellem på institutionen. Det drejer sig desuden om oplysninger om en tavshedskultur blandt eleverne, hvor nogle elever ikke tør opsøge voksne for at få hjælp, af frygt for hvilke sociale konsekvenser det ville kunne få at sige fra.

Når henses til disse oplysninger, og til, at der i sagen er tale om en kostskole, hvor mindreårige og ganske unge elever bor uden deres forældre og dermed som anført af styrelsen kan være i en ganske udsat situation, mener jeg samlet set, at risikoen for repressalier må anses at have en sådan karakter og vægt, at der foreligger afgørende hensyn i forvaltningslovens § 15 b, nr. 5's forstand til beskyttelse af den omhandlede elev.

Hertil kommer i øvrigt den offentlige interesse i at sikre et godt undervisningsmiljø, der foreligger i den aktuelle sag.

Jeg har derfor samlet set ikke grundlag for at tilsidesætte resultatet af styrelsens vurdering, hvorefter den i medfør af forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 4, jf. § 15 b, nr. 5, kunne undlade at partshøre din klient over de oplysninger, der ville kunne have gjort ham bekendt med identiteten på den elev, hvis far havde indberettet belastende oplysninger om din klient til institutionen, herunder oplysninger om identiteten på den pågældendes far.

Jeg foretager mig herefter ikke mere i sagen.